И З В Е Ш Т А Ј

са студијског путовања “Нетакнута природа у подножју Кучајских планина“ које је реализовано у недељу, 6. јуна 2021. године са посетом етно села Столово, манастира Раванице и врела реке Грзе.

На пут ка Параћину, у недељу, 6. јуна 2021. године, упутио се 21 радник ОШ „Бранко Радичевић“ Вранеши:

1. Нена Пековић
2. Маја Гочанин
3. Љиљана Трифуновић
4. Светлана Марковић
5. Мирјана Дугалић
6. Милисав Краговић
7. Дарко Пејковић
8. Весна Црноглавац
9. Ивана Васиљевић
10. Весна Јокановић
11. Марина Јовковић
12. Бојана Радуловић
13. Иван Терзић
14. Марина Миодраговић
15. Јасна Јеротијевић
16. Дејан Јеринић
17. Милица Вуковић
18. Мирјана Мирјанић
19. Мирјана Боровац
20. Горица Николић и
21. Бојан Марковић.

Полазак је био са паркинга школе у Вранешима у 8h. Лаганом вожњом преко Крушевца и Параћина стижемо до прве одреднице - етно села Столово. Ово несвакидашње “село” смештено је у моравској долини између градова Ћуприје и Параћина, уз сами ауто-пут. Простире се на површини од око 2,5ha и сви објекти који се на њему налазе изграђени су у моравском стилу и од традиционалних материјала - камена, дрвета и цигле. Село располаже са 44 стандардне собе и 11 апартмана у којима може да се смести 150 гостију. У средишту села се налази језеро. Ту су и две пећине, тунел љубави, бунар жеља, звонара са крстом висине од 7m и предиван водопад. Воденица поточара, лабудови, висећи мост, пуно разнобојног цвећа и занимљивих цветних декора чини ово село веома атрактивним.

Селом протиче поток. Са његове десне стране налази се Рајачка пимница, атентично пренета из Неготина. Ту је и сеоска ковачница, грнчарска радионица и стаклара. Поред њих налази се ресторан националне кухиње и пуно засебних кутака у којима можете да предахнете од обиласка и освежите се. Искористили смо време предвиђено за разгледање, попили кафицу и направили једну фину фотографију за успомену.

Идемо даље. Манастир Раваница, задужбина кнеза Лазара Хребељановића, налази се у подножју Кучајских планина, поред села Сење код Ћуприје. Кнез је градио ову светињу седамдесетих и осамдесетих година 14-ог века, у типичном моравском стилу, са жељом да му то буде склониште, како за живота, тако и након смрти. Након његове погибије на Видовдан, 1389. године, мошти су му пренете из приштинске цркве Вазнесења у Раваницу, у цркву Вазнесења, три године касније. Сам манастир је више пута био пљачкан и паљен. У великој сеоби Срба, кнежеве мошти бивају пренете у Сентандреју, одатле касније стижу до Фрушке горе и манастира Врдник. Ту остају све до 1942. године. На заузимање митрополита Јосифа, професор Радослав Грујић преноси мошти из Врдника у Саборну цркву у Београд. Свети архијерејски сабор Српске православне цркве доноси одлуку да кнежеве свете мошти коначно врати тамо где и припадају - у манастир Раваницу. То ће се догодити тек поводом шестогодишњице косовске битке, 28. јуна 1988. године - након скоро три века.

Обишли смо ову светињу, упалили свеће за здравље, купили сувенире и мелеме по којима је манастир Раваница надалеко познат. Време је да се крене даље.

Последње одредиште у овом сунчаном, јунском дану јесте излетиште Грза, недалеко од Параћина. Име је добило по истоименој реци која извире из врела на 480m надморске висине у подножју планине Јужни Кучај и дуга је око 23km. Након изврсног ручка са специјалитетима испод сача, запутили смо се пешачком стазом кроз викенд насеље према изворишту.

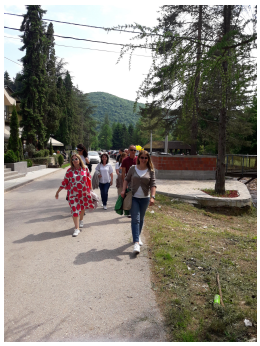

Стаза је уређена и свуда су постављене информативне табле. Прво на шта наилазите је Доње језеро. Његове боје представљају спектар зелених и плавих нијанси. У наставку стазе чека вас Горње језеро. Уз стазу свуда можете наћи клупице и печурке за одмор, као и простор за роштиљање.

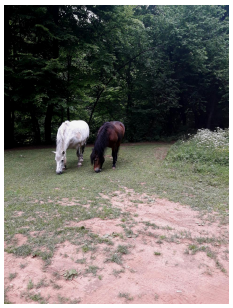

На крају ове пријатне стазе (која има пуних 5km) стиже се до планинарског дома, а путељком лево, па преко дрвеног мостића и до самих извора реке Грзе. Слапови и жубор воде стварају савршен амбијент. У буковом хладу сели смо да се одморимо и сумирамо дан. Искористили смо време и за неке дивне фотографије....

Лаганом шетњом кренули смо назад према ресторану “Колиба” где нас је чекао аутобус, спреман да нас врати на почетну станицу овог лепог, једнодневног излета.

А за крај извештаја још једна лепа, заједничка фотографија са овог путешествија...